

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 851/24
25.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Марка Јоцића и Данка Лаушевића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду К бр. 302/24 од 24.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 25. јула 2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Мојсиловића, а пресуда Другог основног суда у Београду К бр. 302/24 од 24.06.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 302/24 од 24.06.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.08.2023. године, када је лишен слободе до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција.

Сходно одредби члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка из члана 261 став 2 тачка 1 до 7 и тачка 9 ЗКП и паушала суду.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Мојсиловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и да окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му је оптужним предлогом стављено на терет, а затим да окривљеном укине притвор и истог одмах пусти на слободу.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж. бр. 894/24 од 24.07.2024. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и побијана пресуда потврди у целости.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда тако што се наводи да је иста донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, уз битне повреде одредаба кривичног поступка, да је првостепени суд поново пропустио да провери алиби окривљеног, који је у својој одбрани негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет и навео да се критичном приликом није налазио на месту извршења кривичног дела, већ са својом супругом у хотелу "...” у ..., да је првостепени суд супротно налозима Апелационог суда у Београду пропустио да утврди да ли телесна конституција лица које се налази на снимку видео надзора одговара телесној конституцији окривљеног, што је посебно имајући у виду противречност исказа сведока оштећене ББ и сведока ВВ у погледу физичке конституције и одевања учиниоца предметног кривичног дела било неопходно утврдити. Даље се истиче да је нејасно на основу чега је првостепени суд стекао уверење да је могућност опажања сведока оштећене ББ била лошија од могућности опажања сведока ВВ, чијем исказу је суд потпуно поклонио веру, те је пропустио да утврди да ли је лице које се налази на снимку сигурносне камере видео надзора евентуално ГГ.

По оцени Апелационог суда у Београду, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно цењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, па су супротни жалби наводи оцењени неоснованим.

Првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног АА, с обзиром да је његова одбрана у супротности са исказом сведока ВВ, који је са сигурношћу рекао да је лице које је напало оштећену ББ окривљени АА, при чему је и овај суд прихватио исказ овог сведока, с обзиром да је приликом препознавања са 100% степена вероватноће указао на лице које се налази на позицији број 2, на којој позицији јој је био окривљени, да га је препознао по изгледу лица, лика главе, јер му је у критичном догађају видео лице. Стога је правилно првостепени суд прихватио исказ сведока ВВ, налазећи да је јасан, убедљив и дат о чињеницама о којима је сведок имао непосредна сазнања, при чему је овај сведок описао окривљеног као мршаваг, висине око 190 цм са израженим носем и ушима. Правилно је првостепени суд прихватио исказ сведока оштећене ББ у погледу начина на који је била нападнута критичном приликом, повреда које је задобила услед пада и ударца и начина на који јој је одузет новчаник, с обзиром

да је овакав исказ у сагласности са налазом и мишљењем судског вештака Јелене Мицић Лабудовић и исказом сведока ВВ, али није прихватио њену процену конституције извршиоца, када је навела да је био нижег раста до 170 цм висине, што је супротно исказу сведока ВВ, који је суд прихватио, правилно нашавши да је оштећена критичном приликом била под стресом и уплашена, да је нападач одмах побегао, да је она старија особа и да су њене могућности опажања биле свакако слабије од сведока ВВ, који је критичном приликом јурио и стигао учиниоца, а што је прихватио и овај суд.

Стога је правилно првостепени суд утврдио чињенично стање на основу исказа оштећеног ВВ, као и налаза и мишљења судског вештака Јелене Мицић Лабудовић, при чему је узео у обзир исказ форензичког вештака Јована Вуце, који је поновио наводе из мишљења Националног центра за криминалистичку форензику од 13.05.2024. године, из кога произилази да се не може ни потврдити ни искључити да је лице које се налази на предметном снимку окривљени, а што није допринело разјашњењу ове кривично-правне ствари, али је правилно првостепени суд донео одлуку на основу напред образложених доказа, нашавши да је окривљени предузео инкриминисане радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим. При томе је првостепени суд довољно разјаснио одлучне чињенице, те је за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, које у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, те је овим околностима дао адекватан значај. Тако је на страни окривљеног од олакшавајућих околности ценио његово коректно држање пред судом, чињеницу да је отац троје малолетне деце и његову младост у време извршења кривичног дела, а од отежавајућих околности да је окривљени раније осуђиван између осталог и за истоврсна кривична дела, као што је кривично дело које му се ставља на терет у овом кривичном поступку, па је правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачуна време проведено у притвору од 01.08.2023. године, када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде дао је разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, а који жалбеним наводима браниоца окривљеног нису доведени у сумњу.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд у Београду је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић